

Anthony.

Cui proxima est *Anthony* memoranda propter suam elegantiam, & piscinam quæ Oceanum admittit, piscesque marinos in usum & voluptatem præbet, sed multo magis propter Dominum suum Richardum *Carew*, qui ita locum à majoribus traditum tuetur, ut virtutum ornamentis exsuperet. Haec tenus australem oram, nunc Septentrionalem obeamus.

S. Ies.

Septentrionale littus ab ipso Belerio promontorio, primum longo tractu arenosis cumulis aggeratum procurrit ad opidum lingula quadam in mare prominens, *S. Ies* appellatum, i.e. mulieri Hibernicæ, quæ singulari sanctitate hic vixit, hoc nomen acceptum ferens, olim *Pendinas*, subjectumque sinum, in quem *Haile* fluvius influit, suo nomine adoptavit, qui nautis *S. Ies bay* vocatur. Opidum vero ipsum jam tenue est. Caurus enim hujus littoris tyrannus arenas converrendo ita affixit, ut subinde translatum fuerit. Hinc utrinque spatiösior procurrit in ortum regio, & obliquiore flexu Septentrionale littus in Aquilonem tendit ad *Padstow* usque, nec aliud antiquæ notæ tota via habet, quam in sabulo positum *S. Pirano* sacellum, qui sanctus etiam Hibernicus hic requiescit, cuius sanctitati infantianis scriptoris affinxit quod decem Hibernicæ reges, & eorum exercitus tribus vaccis suis octo diebus aluerit, & porcellos mortuos, nec non homines suscitaverit. Deinde longius à littore *S. Columbae* opidulum mercatorium sedet, Columbae piissimæ mulieris & Martyris, non Columbani Scotti, memoriae consecratum, ut jam certo ex ejus vita sum edoctus. Iuxta quod propius ad mare *Lanheron* cernitur, sedes equestris familiæ Arondelliorum, qui ob fortunas quas habuerunt amplissimas, *Arondelli magni* non ita pridem dicti sunt. De *Hirundine* alicubi Latine scribuntur, nec male, (si quid ego judico) Hirundo enim Gallice *Arondell* dicitur, & in nigro clypeo sex argenteis hirundinibus pro insignibus utuntur. Familia sane antiqua & celebris, propinquitatis & affinitatis ramis longe diffusa, ad cuius nomen, & insignia allusit *Gul. Brito*, Poëta, cum virum bellicosum ex hac involantem in Gallum circa annum M C LXX, sic describit,

— *hirundele velocior alite que dat*

Hoc agnomen ei, fert cuius in agide signum :
Se rapit agminibus mediis, clypeoque nitenti
Quem sibi Guilielmus leva pretenderat ulna,
Immergit validam preacute cuspidis hastam.

Castle Danis.

Parumque hinc abest duplex vallum in collis vertice, aggerque ad illud ducens, quod *Castellan Danis*, id est, *Danorum castra*, eo quod Dani cum Angliæ littora depraedarentur, ibi, ut aliis hoc tractu locis, sua castra habuerint.

Padstow.

Nec procul hinc Alan fl. qui & *Camb-alan*, & *Camel* à tortuoso meatu; (hoc enim *Cam* illis denotat) placide in superum mare defluit, qui ad suum ostium *Padstow* emporium habet, contrae pro *Petrockstow* (ut in Sanctorum historiis legitur) à Petroco quodam Britannico in Sanctos relato, qui hic Deo vacavit, cum ante à *Loderic*, & *Laffenac* vocaretur. Situm vero ad negotiandum in Hibernia, in quam XXIIII horis facile navigatur, habet percommode: magnaque sunt ornamento speciosæ ædes instar castel-

li adjunctæ, quas nuper *N. Prideaux*, antiqui nominis & nobilitatis in hoc occiduo tractu extruxit. Ad hujus Alani fontes, *Camelford*, alicubi *Gaffelford*, viculus cernitur, *Kamblan* olim dictum judicat *Lelandus*, qui Arthurum Hectorem nostrum ibi cecidisse scribit. Fragmenta etenim (ut prodit ille) armorum, annuli, ænea equorum ornamenta, nonnunquam ab agricolis ibi eruuntur, famaque tot sæculis conservata insignem hoc loco stragam factam fuisse prædicat. Extant etiam versus, in nescio quo medii temporis Poëta de Cambula cruento effuso inundante, in prælio Arthuri contra Mordredum. Quos subjecere non pigebit, cum Musis non omnino invitatis scripti videantur.

Naturam Cambala fontis
Mutatam stupet esse sui, transcendit inundans
Sanguineus torrens ripas, & volvit in æquor
Corpora cœorum, plures natare videres,
Et petere auxilium, quos undis vita reliquit.

Certe (ut hoc de Arthuro non negem) apud Marianum, Britannos & Saxones, anno instauratæ salutis 820, funesto prælio hic concurrisse legi, ut Marti sacer locus videatur. Et si verum sit, Arthurum hic cecidisse, idem littus illi fuit fatale, quod natale. Ad littus enim proximum sedet *Tindagium*, Arthuri illius magni incunabula, partim in exerta quasi lingula, partim insula quæ ponte olim conjuncta. *Tindagel* hodie appellant, nunc tantum splendida ruina, olim castrum magnificum, de quo quidam recens cecinit,

Est locus Abrini sinuoso littore ponti,
Rupe situs media, refluxus quem circuit æstus,
Fulminat hic late turrito vertice castrum,
Nomine Tindagium veteres dixerunt Corini.

Longum esset ex historia Galfredi hic declarare quomodo Utherus *Pendragon* Rex Britanniæ uxorem Gorlois Principis Cornwalliæ in hoc castro deperierit, assumpta præstigiis magicis mariti specie, matronæ stuprum intulerit, & Arthurum illum suscepit. Satis fit si Ioannis nostri Havillani versibus utar,

— facie dum falsus adulter
Tindagel irrupit, nec amoris Pendragon æstum
Vincit, & omnificas Merlini consult artes
Mentiturque ducis habitus, & rege latente,
Induit absens presentia Gorlois ora.

Fuit Utherus *Pendragon* iste princeps in quo rei militaris studia viguerunt, quique labentem patriam contra Saxones fortiter suffulsi. An ab illo prodiit regium illud apud Anglos vexillum Draconis *Draco in vexillis Regum Angliae.* habens cum capite aureo effigiem, quod vicinis expertum, & pagani sub Richardo primo in ultramarinis gentibus terrible fuit, non affirmaverim. Acceptum potius à Romanis crediderim, qui diu Aquila usi sunt, postquam Marius lupi, Minotauri, Equi, &c. abdicasset signa, tandemque sub posterioribus Imperatoribus Draconem usurparunt. Unde Claudio, *Hi picta Draconum colla levant, & Nemesianus, Signa micant, sinuatque truces levis aura Dracones.* Regesque Occidentalium Saxonum Draconem in vexillis gestasse Hovedenus docet. De alio autem Saxonum vexillo quod Beda Tu- *Tufa ve-* fam dixit, & *Reasan* Danorum nihil hic addam, *xillum.* ne longius à proposito abiisse videar.

In eadem deinde ora quæ minus fœcunda, & sylvis

Tindagel.
Arthuri
locus na-
talis.

Architre-
nius.

Draco in
vexillis
Regum
Angliae.
Gervasius
Tilburien-
fis.
vexilla.